Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2026:017.######
Dosar nr. ####/118/2026

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANŢA
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
OPERATOR DE #### CU ######## PERSONAL 8470
SENTINŢĂ CIVILĂ NR. ####
Şedinţa publică de la 08 ######### 2026
Completul constituit din:
PREŞEDINTE ###### ########
Grefier #### ######### #######

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ şi fiscal formulată de reclamanta SC ### ###### SRL în contradictoriu cu pârâta COMUNA ###### #### PRIN ######, având ca obiect contestaţie act administrativ fiscal.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în şedinţa publică din data de 24.09.2026 şi au fost consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunţarea la data de 08.10.2026, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanţa - Secția de contencios administrativ şi fiscal la data de 03.04.2026 sub nr. ####/118/2026, reclamanta ### ###### SRL a formulat acţiune cu în contradictoriu cu pârâta Comuna ###### #### prin ######, prin care a solicitat anularea în parte a Deciziei de impunere nr. 3307/02.03.2026, în ceea ce privește nr. crt. 1 – impozit pe construcții persoane juridice, în suma de 8.736 lei, dar şi sumele de 4.212 lei denumită „rămășiță” și de 253 lei denumită „majorări” impuse prin actul administrativ-fiscal contestat.

De asemenea, a solicitat reclamanta obligarea părţii litigante adverse la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt a cererii reclamanta a arătat, în esenţă, că, prin Decizia de impunere nr. 3307/02.03.2026 emisă de Comuna ###### #### prin ######, s-a stabilit un impozit pe construcții pentru persoane juridice în sumă de 8.736 lei și un impozit pe terenuri în sumă de

1.467 lei. A mai arătat reclamanta că în actul administrativ au fost menționate suplimentar două debite, o „rămășiță" de 4.212 lei și „majorări" de 253 lei, fără ca pârâta să ofere explicații privind natura acestora sau să justifice includerea lor în decizia de impunere.

Reclamanta a precizat că este o societare care are ca obiect principal de activitate producția agricolă, iar construcțiile supuse impozitului sunt utilizate exclusiv pentru activități din acest domeniu.

În acest sens, în conformitate cu prevederile art. 460 alin. (6) din Codul fiscal. reclamanta a menționat că a depus la SPIT ###### ####, raportul de evaluare pentru impozitarea clădirilor deţinute, înregistrat sub nr. 919/07.02.2025,

Reclamanta a învederat că, la data de 09.03.2026, a formulat o contestație administrativă împotriva deciziei de impunere, criticând modul de calcul al impozitului pe construcții. În concret, a susţinut reclamanta că suma de 8.736 lei a fost stabilită în mod eronat, întrucât pârâta a aplicat greșit un indice de inflație de 0,16%, în locul ratei de inflaţie de 5,6%. Tot astfel, a criticat aplicarea indicelui de inflaţie direct asupra valorii impozabile a clădirii de 1.039.982 lei stabilită prin raportul de evaluare, indexare care a condus la majorarea nejustificată a bazei impozabile cu suma de 1.663,9712 lei şi care s-a adăugat la impozitul de 4.169, 928 lei stabilit anterior.

Reclamanta a precizat că pârâta și-a menținut punctul de vedere prin răspunsul la contestație nr. 1938/23.03.2026, fără a aduce modificări sumei stabilite.

În continuarea expunerii, reclamanta a prezentat modalitatea de calcul a impozitului pentru construcţii persoane juridice, corectă din punctul său de vedere.

Potrivit reclamantei, calculul efectuat de pârâta a fost ilegal deoarece a actualizat baza de impozitare, operațiune neprevăzută în Codul fiscal, în loc să indexeze suma impozitului stabilit, așa cum prevede art. 491 din Codul fiscal.

Reclamanta, în susţinere, a făcut trimitere şi la Hotărârea nr. 5/25.04.2024 a Consiliului Local al Comunei ###### #### potrivit cu care rata inflației pentru anul 2026 este de 5,6%, iar majorarea legală a impozitelor este de 50%, astfel cum prevede art. 489 din Codul fiscal.

Comparând cele două formule de calcul, rezultă o diferență a valorii impozitului în sumă de 2.146 lei, care a fost generată, în mod evident, de aplicarea eronată a ratei inflației la valoarea de impozitare a clădirilor, stabilită prin raportul de evaluare la 31.12.2024.

Reclamanta a apreciat că sunt incidente speţei art. 460, art. 489 şi art. 491 din Codul fiscal al căror conţinut a fost redat în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

A mai precizat reclamanta că, aplicând corect normele legale, impozitul indexat cu rata inflației și majorat cu 50% ar fi trebuit să fie de 6.590 lei, rezultând astfel o diferență de 2.146 lei în detrimentul acesteia.

În ceea ce privește sumele de 4.212 lei („rămășiță") și 253 lei („majorări"), reclamanta a învederat că acestea sunt obligatorii fiscale aferente anului 2025, care au făcut obiectul dosarului nr. ####/118/2025, soluția pronunţată de instanţa de fond fiind favorabilă reclamantei. Astfel, Tribunalul Constanța, prin sentința civilă nr. ####/03.12.2025, a anulat în parte Decizia de impunere pe anul 2025 și a obligat pârâta să emită o nouă decizie pentru impozitul pe construcții în sumă de 6.589 lei. Suplimentar, s-a arătat că pârâta a atacat sentința respectivă cu recurs, urmând ca soluționarea acestuia să aibă loc pe data de 27.04.2026.

Reclamanta a mai precizat că a achitat obligaţiile fiscale aferente deciziei de impunere pe anul 2025, şi anume impozitul pe teren în sumă de 1.389 de lei, precum și suma de 4.212 lei, cu titlu de plată parțială a impozitului pe construcții, urmând ca pârâta să opereze regularizarea acestor plăți după emiterea noii decizii de impunere.

În drept au fost invocate prevederile art. 268-281 din Legea nr. 207/2015, art. 460, art. 489 și art. 491 din Codul fiscal, precum și art. 148 din Codul de procedură civilă, iar în susținere au fost depuse înscrisuri şi s-a solicitat administrarea probei cu expertiza tehnică judiciară în specialitatea fiscalitate.

Pârâta Comuna ###### #### prin ###### a depus întâmpinare la data de 11.05.2026 prin care a solicitat respingerea acţiunii ca nefondată.

S-a arătat, în esenţă, că, organul fiscal al Comunei ###### #### a emis Decizia de impunere nr. 3131/11.02.2025, prin care a individualizat creanțele fiscale ale reclamantei pe baza Raportului de evaluare nr. 919/07.02.2025, stabilind un impozit pe construcții de persoane juridice în valoare de 8.424 lei, raportat la o valoare impozabilă de 1.039.982 lei.

A învederat pârâta că obiectul litigiului vizează modalitatea de aplicare a indexării cu rata inflației, respectiv dacă se aplică valorii impozabile sau dacă se ia în calcul valoarea impozabilă inițială, iar indexarea se aplică impozitului rezultat în urma calculului.

La calcularea impozitului, s-a avut în vedere prevederile art. 491 din Codul fiscal, din a cărui interpretare gramaticală reiese că indexarea se aplică valorii impozabile în funcţie de care se stabileşte impozitul.

În concret, a arătat pârâta că impozitul a fost stabilit pe baza sumei reprezentând valoarea impozabilă, sumă care se impunea a fi indexată.

În cazul reclamantei, impozitul a fost stabilit corect prin aplicarea la valoare impozabilă din Raportul de evaluare a cotei de 0,4% prevăzută la art. 460 alin. (3) din Codul fiscal și a indicelui de inflație indexat anual, respectiv 0, 16%, aplicat la valoare de impunere, după cum urmează: 1.039.982 lei x 0,4% = 4.159,928 lei, 1.039.982 lei x 0,16% = 1.663,9712 lei, obţinându-se un total de 5.823,8992 lei.

Prin urmare, pârâta a solicitat să se reţină că raționamentul reclamantei este unul eronat, iar aplicarea indicelui de inflație se efectuează în raport de valoarea impozabilă, iar nu de valoarea impozitului stabilit.

În susținerea acestui punct de vedere, pârâta a menționat existența unei practici judiciare consolidate, exemplificată prin sentința civilă nr. ###/05.07.2022 a Tribunalului Maramureș, unde instanța a validat aplicarea indexării cu rata inflației la valoarea impozabilă.

În ceea ce privește suma de 4.212 lei reprezentând rămășite, pârâta a relatat că aceasta provine din Decizia de impunere pentru anul 2025, care face deja obiectul dosarului nr. ####/118/2025. ##### în vedere că sentința Tribunalului Constanța nu este executorie și se află în curs de recurs, menționarea acestor restanțe este corectă și nu afectează legalitatea Deciziei de impunere pentru anul 2026.

În raport de aceste considerente, în mod corect, a apreciat pârâta că sumele reprezentând restanțe au fost menționate în mod corect, iar acţiunea reclamantei se impune a fi respinsă ca nefondată, cu consecința menținerii ca legale a Deciziei de impunere temeinice nr. 3307/02.03.2026.

În drept au fost invocate prevederile art. 205 din Codul de procedură civilă, iar în susţinere au fost depuse înscrisuri.

Reclamanta a depus răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea apărărilor formulate de pârâtă şi a adus argumente suplimentare în sensul admiterii acţiunii.

Prin notele scrise depuse la data de 24.09.2026, pârâta a invocat excepţia inadmisibilității cererii de chemare în judecată având ca obiect anularea deciziei de impunere şi respingerea acţiunii ca fiind inadmisibilă.

În motivare, a arătat pârâta că, potrivit prevederilor art. 268 și art. 281 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, actul administrativ care poate fi atacat la instanța de contencios administrativ, în urma unei contestații, este decizia de soluționare a acesteia.

Ca atare, în cauză, actul supus analizei instanței trebuia să fie Răspunsul privind soluționarea contestației administrative nr. 1938/23.03.2026.

Din punctul său de vedere, reclamanta ar fi avut posibilitatea de a sesiza direct instanța de contencios pentru anularea deciziei de impunere doar în condițiile reglementate de art. 8 din Legea 554/2004, respectiv în cazul în care nu a primit răspuns la plângerea prealabilă sau exista un refuz nejustificat de soluţionare din partea organului fiscal.

vreme reclamanta nu a respectat prevederile art. 281 alin. (2) din Codul de procedură fiscală și ale art. 8 din Legea 554/2004, a apreciat pârâta că se impune admiterea excepţiei şi respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă.

În probaţiune s-a încuviinţat proba cu înscrisuri şi s-a respins cererea reclamantei de administrare a probei cu expertiza tehnică judiciară în specialitatea fiscalitate.

Analizând cauza sub aspectul motivelor invocate şi a probelor administrate în cauză, instanţa reţine următoarele:

Prin decizia de impunere nr. 3307/02.03.2026 emisă de pârâtul organul fiscal local din cadrul Primăriei Comunei ###### ####, au fost stabilite în sarcina reclamantei ### ###### SRL, pentru anul 2026, următoarele obligații de plată faţă de bugetul local al Comunei ###### ####:

-impozitul pe construcţii persoane juridice în cuantum de 8.736 de lei,

-impozitul pe terenuri persoane juridice în cuantum de 1467 de lei.

În cuprinsul aceleiaşi decizii au fost menţionate sumele totale datorate la data emiterii documentului, incluzând pe lângă cele două sume anterior menţionate şi o rămăşiţă în cuantum de 4212 lei și majorări în sumă de 253 de lei la categoria impozit pe construcţii persoane juridice.

Împotriva deciziei de impunere reclamantul a formulat contestație administrativă, înregistrată sub nr. 1938/09.03.2026, prin care a solicitat anularea în aparte a actului administrativ fiscal emis, respectiv în privinţa impozitului pe construcţii persoane juridice, iar prin răspunsul nr. 1938/23.03.2026, Primarul Comunei ###### #### a dispus respingerea contestației ca neîntemeiată.

Împotriva acestei din urmă decizii, în temeiul art. 281 alin.2 Cod procedură fiscală, reclamantul a formulat prezenta contestație, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În ce privește criticile reclamantului instanţa reţine că acestea vizează impozitul pe construcţii persoane juridice, invocându-se în esenţă că în mod nelegal organul fiscal a apreciat că indexarea cu rata inflației trebuie să se realizeze la valoarea masei impozabile și nu la valoarea impozitului.

În ce priveşte modul de stabilire a impozitului pe construcţii pentru persoane juridice instanţa reţine că această problemă a mai făcut obiect al analizei instanţei de contencios administrativ cu ocazia soluţionării în mod definitiv a contestaţiei formulate de reclamantă împotriva deciziei de impunere din anul precedent, astfel că din această perspectivă trebuie analizată cu prioritate excepţia puterii de lucru judecat, în privinţa efectului pozitiv al acesteia, astfel cum a fost invocată de pârâţi.

Reclamanta deţine aceleaşi clădiri ca şi în anul precedent, pentru care valoarea de impunere este cea stabilită prin Raportul de evaluare întocmit de evaluator ###### ######## nr. 919/07 februarie 2025, respectiv suma de 1.039.982 lei.

Prin sentinţa civilă nr. ####/03.12.2025 pronunţată de Tribunalul Constanţa în dosarul nr. ####/118/2025, definitivă prin decizia nr. ###/12.05.2026 a Curţii de Apel Constanţa, s-a stabililit cu caracter definitiv într-un litigiu purtat între aceleaşi părţi că modalitatea de calcul a impozitului pe clădiri pentru persoane juridice de către organul fiscal local din cadrul Primăriei Comunei ###### #### s-a făcut cu aplicarea greşită a prevederilor art. 491 din legea nr. 227/2015 în sensul că în mod greşit s-a aplicat indicele de inflaţie la la valoarea de impunere, când în sensul legii indexarea cu rata inflației se realizează prin raportare la valoarea impozitului stabilit pentru anul fiscal anterior și nu prin raportare la valoarea masei impozabile

Chiar dacă obligaţiile fiscale pentru anul 2026 nu au aceeaşi valoare ca cele pentru anul anterior din cauza ratei diferite a inflaţiei, problema de drept (modul de aplicare a indexării) este aceeaşi şi nu poate primi o altă rezolvare decât cea stabilită cu putere de lucru judecat prin hotărârea definitivă anterioară, având în vedere prevederile art. 431 alin. 2 C.pr.civ., conform cărora „Oricare dintre părţi poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluţionarea acestuia din urmă” şi ale art. 430 alin. 1 şi 2 C.pr.civ., conform cărora

„(1) Hotărârea judecătorească ce soluţionează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepţii procersuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunţare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranşată.

(2) Autoritatea de lucru judecat priveşte dispozitivul, precum şi considerentele pe care aceasta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.”

Instanţa reţine că aşadar că prin considerentele sentinţei anterior menţionate s-a statuat în mod definitiv că modul corect de determinare a impozitului este prin aplicarea cotei de 0,4% la valoarea impozabilă, după care indexarea cu rata inflaţiei şi în final majorarea cu 50% a valorii obţinute, situaţie în care aceste statuări se impun cu puterea lucrului judecată şi în prezenta cauză, având în vedere că nu există elemente noi care să diferenţieze situaţia fiscală actuală a imobilelor faţă de cea avută în vedere în soluţionarea litigiului în cadrul cauzei anterior menţionate.

în vedere aceste considerente instanţa reţine că în raport de valoarea de impozitare de 1.039.982 lei, necontestată de pârât şi rezultată dintr-un raport de evaluare încă valabil, valoarea impozitului pentru anul 2026 se determină prin aplicarea cotei de 0,4%, rezultând un impozit de 4.160 lei, care trebuie indexat cu suma de 303,68 lei reprezentând rata medie a inflaţiei de 7,3% din anul 2025 (conform datelor publicate de Institutul Naţional de Statistică), rezultând suma de 4463,68 de lei, la care se adaugă suma de 2231,84 de lei reprezentând majorarea cu 50% şi determină o valoare finală a impozitului de 6.695,52 de lei.

Instanţa are în vedere că în calculul său reclamanta a folosit rata inflaţiei de 5,6% care a fost valabilă pentru anul 2024 şi a fost utilizată la determinarea impozitului pentru anul 2025 în dosarul nr. ####/118/2025, însă potrivit datelor publicate de Institutul Naţional de Statistică rata medie anulă a inflaţiei pentru anul 2025 a fost de 7.3%, iar prin utilizarea acestei rate impozitul pentru anul 2026 este cel de 6.695,52 de lei, determinat conform celor arătate în paragraful precedent.

de cele anterior expuse, atât în ce priveşte aplicabilitatea în cauză a efectului pozitiv al puterii de lucru judecat din sentinţa civilă nr. ####/03.12.2025 pronunţată de Tribunalul Constanţa în dosarul nr. ####/118/2025, definitivă prin decizia nr. ###/12.05.2026 a Curţii de Apel Constanţa, asupra chestiunii vizând modul de determinare a impozitului anual pentru clădiri pentru persoane juridice cât şi cu privire la calculul efectiv al acestui impozit pentru anul 2026 urmează ca instanţa să admită cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta ### ###### SRL în contradictoriu cu pârâta Comuna ###### #### prin ######, să anuleze în parte decizia de impunere nr. 3307/02.03.2026, respectiv în privinţa impozitului pe construcţii persoane juridice aferent anului 2026 în cuantum de 8736 de lei şi a sumelor totale datorate la data emiterii deciziei cu titlu de impozit pe construcţii persoane juridice – debit, rămăşiţă şi majorări şi să o oblige pe pârâtă să emită o nouă decizie de impunere pentru reclamanta ### ###### SRL aferent anului 2026, pentru impozitul pe construcţii persoane juridice, în care să fie menţionat ca impozit pe clădiri pentru anul 2026 suma de 6.695,52 de lei iar în ce priveşte rămăşiţa şi eventualele majorări să se aibă în vedere cele statuate prin sentinţa civilă nr. ####/03.12.2025, pronunţată de Tribunalul Constanţa în dosarul nr. ####/118/2025, definitivă prin decizia civilă nr. ###/12.05.2026 a Curţii de Apel Constanţa şi plăţile efectuate de reclamantă pentru achitarea obligaţiilor fiscale anterioare celor pentru anul 2026.

În temeiul art. 453 alin. 1 raporta la art. 451 alin. 1 C.pr.civ., având în vedere că pârâta Comuna ###### #### va pierde procesul urmează ca aceasta să fie obligată la plata sumei de 50 de lei către reclamanta ### ###### SRL cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta ### ###### SRL, având ### ########, înregistrată la ORC sub nr. J13##########, cu sediul în #### #########, b-dul. 1 Mai nr. 37, ### ##, ### #, ### #, jud. Constanţa, în contradictoriu cu pârâta Comuna ###### #### prin ######, cu sediul în ###### ###### ####, str. Primăriei nr. 47, jud. Constanţa şi cu sediul procesual ales la CA ##### ##########, din #### #########, str. ###### nr. 96, ### ##, ### #, ### ##, parter, #### #########.

Anulează în parte decizia de impunere nr. 3307/02.03.2026, respectiv în privinţa impozitului pe construcţii persoane juridice aferent anului 2026 în cuantum de 8736 de lei şi a

sumelor totale datorate la data emiterii deciziei cu titlu de impozit pe construcţii persoane juridice – debit, rămăşiţă şi majorări.

Obligă pe pârâtă să emită o nouă decizie de impunere pentru reclamanta ### ###### SRL aferent anului 2026, pentru impozitul pe construcţii persoane juridice, în care să fie menţionat ca impozit pe clădiri pentru anul 2026 suma de 6.590 de lei iar în ce priveşte rămăşiţa şi eventualele majorări să se aibă în vedere cele statuate prin sentinţa civilă nr. ####/03.12.2025, pronunţată de Tribunalul Constanţa în dosarul nr. ####/118/2025, definitivă prin decizia civilă nr. ###/12.05.2026 a Curţii de Apel Constanţa şi plăţile efectuate de reclamantă pentru achitarea obligaţiilor fiscale anterioare celor pentru anul 2026.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, ce se va depune la Tribunalul Constanţa – Secţia de contencios administrativ şi fiscal.

Pronunţată astăzi, 08.10.2026, prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei.

Preşedinte, Grefier,
#######

Red.########/09.10.2026
Tehnored.###########
Nr. ex: 4, emis 2 #### ######, _____